

Jacob i Wilhelm Grimm

Śnieżka

Materiały ćwiczeniowe dla uczniów niepełnosprawnych mających trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym niestyszących, słabostyszących, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją uczęszczających do szkół podstawowych – służące utrwalaniu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Zadanie zlecone i finansowane przez Ministra Edukacji i Nauki
Wykonawca: Uniwersytet Warszawski, Wydział Polonistyki, Pracownia Lingwistyki Migowej

Jacob i Wilhelm Grimm

Śnieżka

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Lektury
dostępne

Zadanie zlecone i finansowane przez Ministra Edukacji i Nauki

Jacob i Wilhelm Grimm **Śnieżka**

Materiały ćwiczeniowe dla uczniów niepełnosprawnych mających trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym niestyszających, słabostyszających, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją uczęszczających do szkół podstawowych – służące utrwalaniu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych

Opracowano na podstawie
Jacob i Wilhelm Grimm, Śnieżka,
tłumaczenie: Marcei Tarnowski

Wykonawca materiałów ćwiczeniowych
Uniwersytet Warszawski
Wydział Polonistyki
Pracownia Lingwistyki Migowej
ul. Krakowski Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa

Autorzy

Agnieszka Bajewska-Kołodziejak (karty pracy, scenariusze komiksowe)
Katarzyna Cichocka-Segiet (karty pracy PCS, tablice komunikacyjne PCS)
Piotr Mostowski (teksty łatwe do czytania – ETR)
Małgorzata Skuza (karty pracy, scenariusze komiksowe)
Krystyna Ziątek (karty pracy PCS, tablice komunikacyjne PCS)

Redakcja merytoryczna
Paweł Rutkowski
Piotr Mostowski

Kierownik zespołu
Paweł Rutkowski

Redakcja językowa
i konsultacje merytoryczne
Emilia Danowska-Florczyk

Eksperci wskazani
przez Ministra Edukacji i Nauki
Justyna Kowal
Agnieszka Pilch

Projekt graficzny i logotypu,
skład i łamanie
Łukasz Kamieniak

Ilustracje
Zuzanna Szyszak

Rok opracowania
2020

Aplikacja komputerowa
Mariusz Ołownia

ISBN
978-83-66534-34-6

The Picture Communication Symbols ©1981–2020 by Tobii Dynavox. All Rights Reserved Worldwide. Used with permission. Boardmaker® is a trademark of Tobii Dynavox.

Spis treści

Wstęp.....	4
Tekst oryginalny.....	8
Tekst łatwy do czytania (ETR).....	23
Komiks.....	26
Karty pracy.....	28
Tablice komunikacyjne PCS.....	39
Karty pracy PCS.....	44

Wstęp

Szanowni Państwo,

przekazujemy Państwu materiały ćwiczeniowe do lektur szkolnych opracowane z myślą o uczniach ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dołożyliśmy wszelkich starań, aby ułatwić one pracę zarówno dzieciom, do których są kierowane, jak i nauczycielom. W pierwszej części niniejszego wstępu omówiliśmy wszystkie elementy, które składają się na pakiet materiałów ćwiczeniowych; w drugiej zwróciliśmy uwagę na to, o czym warto pamiętać w pracy z dziećmi z niepełnosprawnościami mającymi trudności w uczeniu się i/lub komunikowaniu się, w tym uczniami niesłyszącymi, słabosłyszącymi, z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i afazją.

Barierę w pracy z tekstami lektur może stanowić w szczególności język utworów zawierający archaizmy i słownictwo rzadko obecne w codziennych sytuacjach komunikacyjnych. Problemem bywa też sam charakter utworów. Pełny odbiór literatury pięknej (zwłaszcza dzieł poetyckich) wymaga od czytelnika znajomości konwencji tekstu literackiego i odpowiednio rozwiniętych kompetencji poznawczych. Trudności w komunikowaniu się powodują, że wielu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jest pozbawionych możliwości obcowania z kanonem literatury polskiej, a tym samym z dużym fragmentem kultury narodowej.

Teksty literackie wybrane z listy lektur podstawy programowej zostały wzbogacone materiałami ćwiczeniowymi i opracowane tak, aby udostępnić ich treść uczniom ze specjalnymi potrzebami komunikacyjnymi. Do każdego utworu powstał pakiet materiałów ćwiczeniowych, który składa się z:

- aplikacji multimedialnej z tłumaczeniem na polski język migowy (PJM),
- tekstu łatwego do czytania (ETR),
- opracowania graficznego w formie komiksu,
- kart pracy,
- tablic komunikacyjnych Picture Communication Symbols (PCS),
- kart pracy PCS.

Tak zróżnicowany zestaw materiałów pozwala na wybór tych, które najlepiej odpowiadają potrzebom ucznia, a tym samym umożliwiają zindywidualizowanie procesu nauczania.

Wszystkie materiały zostały przygotowane z uwzględnieniem ministerialnych *Wytycznych do uniwersalnego projektowania graficznego podręczników* oraz *Wytycznych edytorskich i językowych do opracowania podręczników*.

Aplikacja multimedialna z tłumaczeniem na polski język migowy (PJM)

W aplikacji znajduje się cały pakiet materiałów ćwiczeniowych. Oprócz podstawowej funkcji wyświetlania poszczególnych stron aplikacja daje możliwość ich powiększania/pomniejszania – tak, aby skupić uwagę ucznia na wybranym elemencie.

Najważniejszą częścią aplikacji jest jednak tłumaczenie tekstu lektury na polski język migowy. Do poszczególnych fragmentów tekstu można wyświetlić film w PJM. Okno odtwarzacza można zmniejszyć i dowolnie umiejscowić na ekranie. Dzięki temu możliwe jest jednoczesne śledzenie tekstu i tłumaczenia. Wszystkie filmy są dodatkowo dostępne z poziomu eksploratora plików.

Aplikacja działa na systemach z rodziny Windows, Linux i macOS.

Tekst łatwy do czytania (ETR)

Tekst łatwy do czytania (ETR) został opracowany zgodnie z wytycznymi *IFLA Guidelines for easy-to-read materials* oraz publikacją *Informacja dla wszystkich. Europejskie standardy przygotowania tekstu łatwego do czytania i zrozumienia*. Jego zadaniem jest przybliżenie treści lektury odbiorcom, którzy z różnych powodów nie są w stanie przeczytać ze zrozumieniem oryginalnego tekstu. Będą to przede wszystkim uczniowie z afazją oraz niepełnosprawnością intelektualną, choć tekst łatwy do czytania może być pomocny dla każdego dziecka, dla którego barierą jest język utworu oraz nadmiar treści. Zmiany wprowadzone w wersji ETR dotyczą dwóch warstw: językowej oraz treściowej.

Warstwa językowa została zmodyfikowana pod względem leksyki oraz składni – zastosowano wyrazy o wysokiej frekwencji, łatwe do zrozumienia, a informacje zapisano głównie w postaci zdań prostych ułożonych zgodnie z następującą zasadą: 1 linia tekstu = 1 zdanie. Z fabuły lektury usunięto wątki poboczne, a w dłuższych tekstach dodatkowo zastosowano śródtytuły.

Opracowanie graficzne w formie komiksu

Graficzne opracowanie lektury w formie komiksu ma za zadanie przybliżyć uczniom treść utworu. Komiks ożywia i uatrakcyjnia tekst. Często literacka forma dzieła i wielowarstwowość znaczeniowa utrudniają uczniom odczytanie i zrozumienie treści. Do zaproponowanych ilustracji nauczyciel może odwoływać się podczas pracy z tekstem – wykorzystując zarówno całość komiksu, jak i jego wybrane elementy. Dla uczniów jest to pomoc w wizualnym odtworzeniu fabuły utworu, a także jej zapamiętaniu. Dla niektórych zaś krótkie teksty w kadrach są jedyną formą kontaktu z lekturą.

Karty pracy

Karty pracy mają za zadanie utrwalić i podsumować informacje o treści lektury. Ponadto zachęcają ucznia do samodzielnego rozwiązywania zadań i sprawdzenia swojej wiedzy. Przygotowane propozycje mogą okazać się pomocne zarówno podczas omawiania treści lektur w czasie zajęć szkolnych, jak i w pracy samodzielnej ucznia.

Tablice komunikacyjne PCS

Tablice komunikacyjne PCS są przeznaczone dla uczniów niemówiących, posługujących się alternatywną i/lub wspomagającą komunikacją. Uczniowie ci mają zwykle osobiste pomoce do komunikacji w formie tzw. książek do komunikacji (skoroszytów z piktogramami) lub pomocy elektronicznych na tabletach lub laptopach. Tablice do każdej lektury zawierają symbole związane z tekstem, głównie rzeczowniki, czasowniki i określenia. Tablice umożliwiają osobie niemówiącej opowiadanie treści lektury, odpowiadanie na pytania nauczyciela, uczestniczenie w rozmowie na temat lektury, ułatwiają również rozumienie treści utworu. W rozmowie na temat lektury może – i powinna – być wykorzystywana również osobista książka komunikacyjna ucznia, która zawiera m.in. zaimki, przyimki, przydatne liczby i litery.

Karty pracy PCS

Karty pracy PCS zostały opracowane przede wszystkim dla uczniów niemówiących, użytkowników wspomagających i alternatywnych metod komunikacji. Karty pracy PCS mają na celu sprawdzenie tego, czy uczeń zrozumiał treść lektury oraz jak wiele wiadomości zapamiętał. Pozwalają także na rozwijanie i utrwalanie nowego słownictwa. Wszystkie polecenia oraz pytania zostały zapisane za pomocą słów oraz znaków systemu PCS. Uczeń może próbować odczytać treść poleceń sam lub z pomocą nauczyciela. Jeśli to nauczyciel będzie czytał treść, to zalecane jest, by kolejno wskazywał uczniowi odczytywane znaki. Karty pracy zawierają takie zadania, w których należy wskazać i zaznaczyć właściwą odpowiedź, wybrać ją spośród podanych i zaznaczyć lub wyciąć, oraz takie, które polegają na samodzielnym sformułowaniu odpowiedzi za pomocą tablic komunikacyjnych PCS opracowanych do każdej lektury i/lub z pomocą książki/narzędzia do komunikacji. W tego typu zadaniach nauczyciel może zapisać odpowiedź ucznia sam lub np. wydrukować tablicę komunikacyjną PCS w dwóch egzemplarzach i z drugiej wyciąć do przyklejenia znaki wybrane przez ucznia w odpowiedzi na zadane pytanie. W kartach pracy PCS oraz tablicach komunikacyjnych PCS użyte zostały te same znaki oddające poszczególne znaczenia danych wyrazów. Jednocześnie w kartach pracy zastosowano określone strategie językowe – strzałki stanowiące określenie czasu na górze, z lewej strony symbolu o znaczeniu czasownikowym, dla wyrażenia czasu przeszłego lub przyszłego,

pomniejszony symbol ‘ty’, także z lewej górnej strony znaku oznaczającego czynność w poleceniach — zdaniach rozkaznikowych. Dla zwiększenia czytelności zadań poszczególne fragmenty można wycinać i w toku odpowiadania na pytania ponownie przyklejać potrzebne elementy.

Agnieszka Bajewska-Kołodziejak
Katarzyna Cichocka-Segiet
Emilia Danowska-Florczyk
Piotr Mostowski
Paweł Rutkowski
Małgorzata Skuza
Krystyna Ziątek

Jacob i Wilhelm Grimm

Śnieżka

Tłumaczenie: Marcei Tarnowski

Pewnego razu, podczas srogiej zimy, kiedy z nieba sypał się śnieg jak pierze z rozprutej pierzyny, siedziała królowa przy oknie o ramach z czarnego hebanu¹ i szyła. Tak szyjąc i patrząc na śnieg, ukłuła się w palec, i trzy krople krwi potoczyły się na śnieg. A ponieważ czerwona krew cudnie wyglądała na białym śniegu, królowa pomyślała sobie:

„Chciałabym mieć dziecko, białe jak ten śnieg, rumiane jak krew i o włosach czarnych jak heban”.

Wkrótce potem królowa powiła² córeczkę, białą jak śnieg, rumianą jak krew i o włosach czarnych jak heban. Nazwano ją Śnieżką. Zaraz po urodzeniu dziecka królowa zmarła.

Po roku król pojął³ drugą żonę. Była to pani piękna, ale tak dumna i zarozumiała, że chciała być najpiękniejszą na całym świecie. Miała ona cudowne lustro, w którym się zawsze przeglądała, a przeglądając się, pytała:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

A lustro odpowiadało:

Tyś, królowo, najpiękniejsza jest na świecie.

I królowa była zadowolona, bo wiedziała, że lustro tylko prawdę może powiedzieć.

Tymczasem Śnieżka podraślała i stawała się z każdym dniem piękniejsza, a kiedy skończyła siedem lat, była piękna jak jasny dzień, piękniejsza nawet od królowej.

Pewnego razu królowa stanęła przed lustrem i zapytała:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

A lustro odpowiedziało:

Królowo, jesteś piękna, jak gwiazda na niebie
Ale Śnieżka jest tysiąc razy piękniejsza od ciebie.

Przeraziła się królowa, zżółkła i zzieleniała ze złości. I w jednej chwili znienawidziła Śnieżkę. A zazdrość i pycha wciąż rosły w jej sercu niby chwasty, aż wreszcie nie miała już dnia ani nocy spokojnej. Przywołała więc myśliwego i rzekła:

— Wyprowadź dziewczynkę do lasu, nie chcę jej więcej widzieć. Masz ją zabić, a na dowód przynieś mi jej serce.

Myśliwy usłuchał rozkazu, wyprowadził Śnieżkę do lasu, lecz gdy wyciągnął nóż, ażeby wyrwać jej niewinne

serduszko, rozplakała się dziewczynka i zaczęła go prosić tymi słowy⁴:

— Ach, drogi człowieku, daruj mi życie, pójdę sobie daleko przez ten dziki las i już nigdy nie wrócę do domu.

A że była taka piękna, ulitował się myśliwy i powiedział:

— Uciekaj więc, biedne dziecko!

„Dziki zwierzęta i tak cię pożrą” — pomyślał sobie, ale lżej mu się zrobiło na sercu, bo żal mu było ją zabić. A spotkawszy na drodze warchlaka⁵, zabił go, wyjął mu płuca i wątrobę, i przyniósł królowej na dowód, że zabił Śnieżkę. Kucharz musiał je ugotować w osolonej wodzie, a zła kobieta zjadła jedno i drugie, w przekonaniu, że są to płuca i wątroba Śnieżki.

Tymczasem biedne dziecko wystraszone błąkało się po lesie, nie wiedząc, co począć. Zaczęła biec i biegła tak po kamieniach i przez ciernie, a dzikie zwierzęta uchodziły jej z drogi, nie robiąc jej nic złego, aż zabrakło jej tchu, a był już wieczór; wtem ujrzała maleńki domek i weszła do niego, chcąc odpocząć. W domku tym wszystko było maleńkie, ale tak czyste i miłe, że trudno opowiedzieć. Pośrodku stał stoliczek nakryty białą serwetką, z siedmioma małymi miseczkami, a przy każdej miseczce leżała łyżeczka, nożyk i widelczyk, a na środku stało siedem kubeczków. Pod ścianami ustawionych było siedem łóżeczek, jedno przy drugim, starannie zaścielonych czyściutką pościelą.

Ponieważ Śnieżka była bardzo głodna i spragniona, zjadła z każdej miseczki po odrobinie jarzynki i po kawałeczku

chleba, a z każdego kubeczka upiła kropelkę wina, gdyż nie chciała jednemu zjeść wszystkiego. Potem chciała się położyć do jednego z łóżeczek, ale ani jedno nie było odpowiednie, jedno za długie, drugie za krótkie, aż wreszcie, wypróbowała wszystkie, ułożyła się w siódmym, gdyż to jedno było w sam raz, i oddawszy się w opiekę Bogu — zasnęła.

Kiedy się już zupełnie ściemniło, przyszli gospodarze tego domku.

Było to siedmiu karzełków⁶, którzy do tej pory pracowali w górach, wydobywając drogie kruszce. Zapalili siedem świeczek, a kiedy w pokoju zrobiło się jasno, zauważyli, że ktoś tu był, gdyż nie wszystko znaleźli w tym samym porządku, w jakim zostawili.

Pierwszy zapytał: — Kto siedział na moim krzeselczku?

Drugi: — Kto jadł z mojego talerzyka?

A trzeci: — Kto ułamał kawałek z mojego chleba?

Czwarty: — Kto zjadł moją jarzynkę?

Piąty: — Kto używał mojego widelczyka?

Szósty: — Kto kroił moim nożykiem?

Siódmy: — Kto upił z mojego kubeczka?

A kiedy pierwszy się obejrzał, zawołał:

— Kto wchodził do mojego łóżeczka?

Reszta przybiegła, a każdy zawołał ze zdziwieniem:

— I w moim też ktoś leżał.

A kiedy siódmy zajrzał do swojego łóżeczka, zobaczył w nim śpiącą Śnieżkę. Zawołał swych towarzyszków⁷, którzy

pokrzykując ze zdziwienia, przynieśli swoje świeczki; uważnie poczęli się przyglądać Śnieżce.

— Ach, mój Boże! ach, mój Boże! — wołali — jakie to dziecko jest piękne! — i byli nim tak ucieszeni, że nie chcieli dziewczynki obudzić i pozostawili ją w łóżeczku. Siódmy karzełek spał u każdego z towarzyszków po jednej godzince, aż minęła noc.

Kiedy następnego dnia Śnieżka obudziła się i ujrzała siedmiu karzełków, przestraszyła się bardzo. Ale oni byli bardzo życzliwi i zapytali:

— Jak się nazywasz?

— Nazywam się Śnieżka — odpowiedziała.

— W jaki sposób dostałaś się do naszego domku? — pytały dalej karzełki.

Opowiedziała im więc Śnieżka, jak to macocha kazała ją wyprowadzić do lasu i zabić, jak myśliwy ulitował się nad nią, jak biegła cały dzień, aż wreszcie napotkała ten domek. A na to karzełki:

— Jeżeli zechcesz nam prowadzić gospodarstwo, gotować, prac i szyć, a wszystko utrzymywać w porządku, to możesz u nas pozostać, a niczego ci nie zabraknie.

— O tak — zawołało dziewczę — z całego serca! — I pozostała u nich. Utrzymywała im dom w porządku; od samego rana szły karzełki w góry wydobywać złoto i brylanty, a wieczorem wracały na kolację, którą przygotowywała Śnieżka. Cały dzień dziewczynka była sama w domu, a karzełki przed wyjściem zawsze jej mówiły:

— Strzeż się macochy, która może się dowiedzieć, gdzie jesteś; pamiętaj, nie wpuszczaj nikogo!

Królowa, zjadłszy płuca i wątrobę, które uważała za płuca i wątrobę Śnieżki, myślała, że jest znów najpiękniejsza na świecie. Podeszła do swojego lusterka i zapytała z uśmiechem:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

A lusterko odpowiedziało:

Tyś piękna, królowo, jak gwiazdy na niebie,
Ale za lasami, ale za górami
Żyje Śnieżka z karzełkami,
Tysiąc razy piękniejsza od ciebie.

Zatrzęsła się ze złości królowa, gdyż wiedziała, że lusterko mówi prawdę. Zrozumiała, że ją myśliwy oszukał i że Śnieżka żyje. Znów nie mogła ze złości zaznać spokoju i myślała tylko o tym, jak by pasierbicę⁸ pozbawić życia. Bo dopóki nie będzie najpiękniejszą kobietą w całym kraju, zazdrość jej nie opuści. Po długim namyśle zła macocha umalowała sobie twarz i przebrała się za starą handlarzkę, tak że nikt by jej nie poznał. W tym przebraniu poszła za lasy, za góry, gdzie mieszkała Śnieżka u siedmiu karzełków, zapukała do drzwi i zawołała:

— Piękny mam towar i bardzo tani!
Śnieżka wychyliła się z okienka i zawołała:
— Dzień dobry, miła kobieto, co macie do sprzedania?
— Dobry towar, piękny towar — odpowiedziała rzekoma handlarka. — Gorseciki⁹ jedwabne w różnych kolorach. — I wyciągnęła jeden, który ze wszystkich kolorów jedwabiu był upleciony.

— Tę uczciwą kobietę mogę wpuścić — pomyślała Śnieżka, otworzyła drzwi i kupiła sobie ten wspaniały gorsecik.

— Zbliź się, dziecię — rzekła stara — zbliź się, ja cię dobrze opaszę tym gorsecikiem.

Śnieżka, nie przeczuwając nic złego, pozwoliła się opasać nowym gorsecikiem; ale stara coraz mocniej i mocniej ściągała sznur, aż Śnieżce zabrakło tchu i padła martwa na ziemię.

— Już nie będziesz najpiękniejsza! — zawołała macocha i wybiegła z domku.

Niedługo potem, pod wieczór, siedmiu karzełków wróciło do domu. Jakaż była ich rozpacz, kiedy ujrzały swoją ulubioną Śnieżkę leżącą martwą na ziemi. Uniosły ją z podłogi, a zauważywszy, że jest za mocno ściągnięta sznurem gorsecika, przecięły go na pół, a gdy gorsecik opadł, dziewczynka zaczęła oddychać i ożyła. Kiedy się karzełki dowiedziały, co się stało, rzekły:

— Tą starą handlarką była na pewno zła królowa, strzeż się i nie wpuszczaj nikogo, kiedy nas nie ma w domu!

Zła kobieta, wróciwszy do zamku, zadowolona podeszła do lustra i zapytała:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

A lusterko odpowiedziało:

Tyś piękna, królowo, jak gwiazdy na niebie,
Ale za lasami, ale za górami
Żyje Śnieżka z karzełkami
Tysiąc razy piękniejsza od ciebie.

Kiedy to królowa usłyszała, cała krew spłynęła jej do serca ze złości, gdyż zrozumiała, że Śnieżka ożyła.

— Ale teraz — rzekła — coś takiego wymyślę, że już nie ożyjesz! — I czarodziejskimi sposobami, które jej były znane, zrobiła zatruty grzebień.

Przybrała znów postać innej starej kobiety i tak przebrana poszła za lasy, za góry, gdzie mieszkała Śnieżka u siedmiu karzełków, zapukała do drzwi i zawołała:

— Piękny mam towar i bardzo tani!

Śnieżka wychyliła się i krzyknęła:

— Idźcie sobie dalej, kobieto, nie wpuszczę nikogo.

— Ale obejrzeć przecież możesz? — powiedziała stara, wyciągnęła zatruty grzebień i podniosła go w górę. I tak się spodobał dziewczynce, że dała się namówić i otworzyła drzwi. A kiedy go już kupiła, odezwała się stara:

— Zbliż się, to cię porządnie uczeszę!
Biedna Śnieżka, znów nie przeczuwając nic złego,
pozwoliła wpiąć sobie grzebień we włosy i w tej samej chwili
padła bez czucia.

— Teraz już nie ożyjesz — rzekła stara i odeszła w las.
Na szczęście niedaleko było do wieczora i karzełki wróciły
do domu. Kiedy ujrzały Śnieżkę leżącą na ziemi, domyśliły
się, że to sprawka jej macochy. Obszukały więc Śnieżkę
i znalazły zatruty grzebień, a z chwilą kiedy go wyjęły,
dziewczynka znów otworzyła oczy. Opowiedziała im, co
się stało, a karzełki jeszcze raz ją przestrzegły i zabroniły jej
komukolwiek otwierać drzwi.

Królowa znów stanęła przed lustrem i zapytała:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

A lusterko odpowiedziało:

Tyś piękna, królowo, jak gwiazdy na niebie,
Ale za lasami, ale za górami
Żyje Śnieżka z karzełkami
Tysiąc razy piękniejsza od ciebie.

Kiedy to królowa usłyszała, zadrżała i krzyknęła:

— Śnieżka musi umrzeć, bodaj za cenę mojego życia!

Następnie poszła do starej ciemnej komórki, gdzie nikt nigdy nie zaglądał, i tam zrobiła trujące jabłuszko. Wyglądało ono bardzo smacznie; żółte z czerwonymi plamkami, tak że ktokolwiek by je zobaczył, chciałby je zjeść, ale kto by ugryzł kawałek, ten musiałby umrzeć. Kiedy jabłko było gotowe, przybrała postać wieśniaczki i tak przebrana poszła za lasy, za góry, gdzie Śnieżka mieszkała u siedmiu karzełków, i zapukała do drzwi. Śnieżka wychyliła się z okienka i zawołała:

— Nie mogę tu wpuścić nikogo, siedmiu karzełków tak mi rozkazało.

— Masz słuszość — rzekła wieśniaczka — odchodzę już z moimi jabłkami, tylko jedno chcę ci podarować.

— Nie — odpowiedziała Śnieżka — nic mi przyjmować nie wolno.

— Obawiasz się trucizny? — zapytała stara. — Widzisz, kroję jabłko na pół, tę połówkę z czerwonym rumieńcem ty zjesz, a tę żółtą zjem ja.

Jabłko było tak zrobione, że tylko jedna połowa, ta z czerwonym rumieńcem, była zatruta. Śnieżka przyglądała się ślicznemu jabłuszku i widząc, z jakim apetytem wieśniaczka je zajada, nie mogła się dłużej oprzeć pokusie, wyciągnęła rękę i wzięła zatrutą połowę jabłka. Ledwo jednak połknęła kawałek, padła martwa na podłogę. Widząc to, królowa zawołała:

— Biała jak śnieg, rumiana jak krew, czarnowłosa jak heban! Tym razem już cię twoje karły nie obudzą.

A kiedy znów spytała lustra:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

Lusterko odpowiedziało:

Tyś, królowo, najpiękniejsza jest na świecie.

I tak odzyskało spokój jej zawistne serce, jeśli zawistne¹⁰ serce spokoju zaznać może. A karzełki, powróciwszy do domu, znalazły Śnieżkę martwą na ziemi. Podniosły ją, obszukały, czy nie ma znów czegoś zatrutego, rozczesały jej włosy, umyły wodą i winem, ale nic nie pomogło: ich ukochana dziewczynka była martwa. Ułożyły ją karzełki na katafalku¹¹ i siadły dokoła, przez trzy dni oplakując swoją Śnieżkę. Wreszcie postanowiły ją pochować, ale wyglądała tak świeżo i pięknie, że zawołały:

— Nie, nie możemy jej oddać czarnej ziemi! — I kazały zrobić szklaną trumnę, w której można ją było ze wszystkich stron widzieć. Do tej trumny włożyły Śnieżkę, złotymi literami wypisały jej imię i że była królewską córką. Postawiły trumnę na szczycie góry i jeden z nich zostawał zawsze na straży. Nawet ptaki przyszły oplakiwać Śnieżkę, najpierw sowa, potem kruk, wreszcie gołąbek.

Długo, długo leżała Śnieżka w szklanej trumnie i wciąż wyglądała, jakby spała, gdyż była biała jak śnieg, rumiana

jak krew i czarnowłosa jak heban. Zdarzyło się raz, że młody piękny królewicz przejeżdżał przez las i przybył do domku karzełków, aby tam przenocować. Zobaczył on szklaną trumnę na wzgórzu, a w niej piękną Śnieżkę, a przeczytawszy to, co było złotymi literami wypisane, zwrócił się do karzełków i rzekł:

— Dajcie mi tę trumnę, a zapłacę wam, ile tylko zechcecie.

Ale karły odpowiedziały:

— Nie oddamy jej za skarby całego świata.

Na to królewicz:

— Więc podarujcie mi ją, gdyż nie mógłbym teraz żyć bez widoku Śnieżki, będę ją czcić i uwielbiać jako najdroższą dla mnie istotę na świecie.

Po tych słowach ulitowały się karzełki i oddały królewiczowi trumnę ze śpiącą w niej Śnieżką, a ten kazał pachołkom¹² nieść ją na ramionach przed sobą. I zdarzyło się wtedy, że jeden z pachołków potknął się, a przy tym wstrząśnięciu wypadł z ust Śnieżki kawałek zatrutego jabłka, który jej utkwiał w gardle. Po chwili dziewczę otworzyło oczy, uniosło wieko trumny i znów ożyło.

— O Boże, gdzież jestem? — zawołała.

A królewicz uradowany odpowiedział:

— Jesteś u mnie! — i opowiedział jej, jak się to wszystko zdarzyło, kończąc: — Kocham cię ponad wszystko na świecie; chodź ze mną do zamku mojego ojca, ty będziesz moją żoną!

Śnieżka uradowana poszła z nim, a ślub ich odbył się z wielką wspaniałością.

Na ten ślub została też zaproszona jej macocha, a kiedy włożyła wspaniałe szaty, stanęła przed lusterkiem i zapytała:

Lustreczko, lustreczko, powiedz przecie,
Kto najpiękniejszy jest na świecie?

Lusterko odpowiedziało:

Tyś piękna, królowo, jak gwiazdy na niebie,
Lecz młodziutka królowa jest tysiąc razy
piękniejsza od ciebie.

Zła kobieta zdrętwiała ze zgrozy, zaklęła głośno i postanowiła już wcale na ślub nie iść, ale nie mogła usiedzieć w domu ze złości i ciekawości, i chciała koniecznie zobaczyć młodą królową. Kiedy przyszła na wesele, poznała Śnieżkę i oniemiała ze strachu i przerażenia. Wtedy postawiono na rozżarzonych węglach specjalnie zrobione dla złej królowej żelazne buciki. A kiedy pacholki wniesli je, trzymając obcęgami, i ustawili przed nią, musiała je włożyć i tak długo w nich tańczyć, aż martwa padła na ziemię.

Przypisy:

¹*heban* — kosztowne drewno pozyskiwane różnych gatunków drzew rosnących w tropikalnych częściach Azji, w Afryce itp. [przypis edytorski]

²*powić* (daw.) — urodzić. [przypis edytorski]

³*pojąć żonę* a. *pojąć kogoś za żonę* — poślubić kogoś, ożenić się z kimś. [przypis edytorski]

⁴*słowy* — dziś popr. forma N. lm: słowami.
[przypis edytorski]

⁵*warchlak* — młode dzika. [przypis edytorski]

⁶*karzełek* — w innych wersjach baśni: krasnoludek.
[przypis edytorski]

⁷*towarzyszów* — dziś popr. forma D. lm: towarzyszy.
[przypis edytorski]

⁸*pasierbica* — córka współmałżonka. [przypis edytorski]

⁹*gorsecik* (zdr.), *gorset* — daw. element ubioru, usztywniający i obciskający korpus, używany, aby podkreślić szczupłość talii kobiety. [przypis edytorski]

¹⁰*zawistny* — zazdrosny i pełen nienawiści.
[przypis edytorski]

¹¹*katafalk* — podwyższenie, na którym stoi trumna podczas uroczystości pogrzebowych. [przypis edytorski]

¹²*pachołek* (daw.) — sługa, pomocnik. [przypis edytorski]

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska,
Maciej Rajski, Paulina Choromańska, Weronika Trzeciak,
Wojciech Kotwica

Jacob i Wilhelm Grimm

Śnieżka

Nowa królowa zazdrosna o Śnieżkę

Dawno temu królowa urodziła córeczkę i nazwała ją Śnieżka.

Królowa zmarła zaraz po urodzeniu Śnieżki.

Król ożenił się ponownie.

Nowa królowa miała magiczne lustro.

Lustro mówiło, kto jest najpiękniejszy na świecie.

Lustro zawsze mówiło, że nowa królowa jest najpiękniejsza.

Pewnego dnia lustro powiedziało, że to Śnieżka jest najpiękniejsza.

Królowa była bardzo zła i zazdrosna.

Zawołała myśliwego i powiedziała:

„Zabierz Śnieżkę do lasu i ją zabij”.

Myśliwy zabrał Śnieżkę do lasu, ale jej nie zabił.

Pozwolił Śnieżce uciec.

Śnieżka w domku siedmiu krasnoludków

Śnieżka w lesie znalazła mały domek.

Domek był pusty, wszystkie meble były malutkie.

Śnieżka obejrzała domek, zjadła i położyła się spać.

Wieczorem do domku wróciło siedmiu krasnoludków.

Zobaczyły, że ktoś używał ich rzeczy.

Krasnoludki znalazły Śnieżkę w łóżku.

Śnieżka po obudzeniu opowiedziała krasnoludkom swoją historię.

Krasnoludki pozwoliły Śnieżce zostać z nimi.

Wizyta królowej u krasnoludków

Królowa myślała, że Śnieżka nie żyje.

Pewnego dnia spytała lustro, kto jest najpiękniejszy na świecie.

Lustro odpowiedziało, że Śnieżka mieszka z krasnoludkami i jest najpiękniejsza.

Królowa była zła, chciała zabić Śnieżkę.

Przebrała się za handlarzkę i znalazła domek krasnoludków.

Śnieżka była w domku sama.

Królowa sprzedała Śnieżce wiążaną kamizelkę.

Śnieżka założyła kamizelkę.

Królowa bardzo mocna ją zawiązała i Śnieżka umarła.

Krasnoludki po powrocie do domku rozcięły kamizelkę i uratowały Śnieżkę.

Królowa wróciła do zamku i spytała lustro, kto jest najpiękniejszy.

Lustro odpowiedziało, że Śnieżka nadal żyje i jest najpiękniejsza.

Królowa znowu przebrała się za handlarzkę i poszła do domku krasnoludków.

Tym razem pokazała Śnieżce zatruty grzebień.

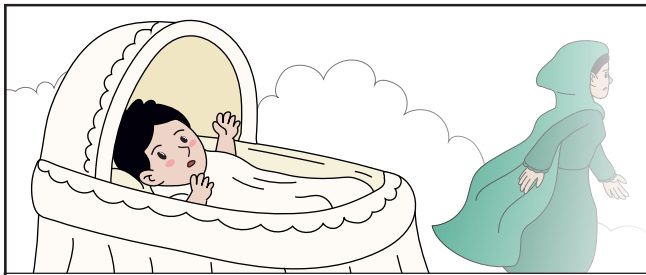
Królowa włożyła grzebień Śnieżce we włosy.

Śnieżka umarła.

Krasnoludki po powrocie do domku wyjęły z włosów grzebień.
Śnieżka ożyła.
Królowa wróciła do zamku i spytała lustro, kto jest
najpiękniejszy.
Lustro odpowiedziało, że Śnieżka nadal żyje i jest
najpiękniejsza.
Królowa zezłościła się.
Zatruła jabłko, przebrała się za handlarzkę i poszła do domku
krasnoludków.
Śnieżka spróbowała jabłka i umarła.
Krasnoludki wróciły do domu.
Nie wiedziały, jak uratować Śnieżkę.

Ratunek od królewicza

Krasnoludki położyły Śnieżkę do szklanej trumny.
Postawiły trumnę na szczycie góry.
Jakiś czas później przejeżdżał obok góry młody królewicz.
Zobaczył Śnieżkę w szklanej trumnie i się zakochał.
Krasnoludki oddały królewiczowi trumnę ze Śnieżką.
Gdy służący królewicza nieśli trumnę, kawałek zatrutego
jabłka wypadł z ust Śnieżki.
Śnieżka ożyła.
Królewicz i Śnieżka wzięli ślub.
Na wesele przyszła też zła królowa.
Służący złapali ją.
Musiała tańczyć w gorących żelaznych butach.
Zła królowa zmarła.

Mała królewna była biała jak śnieg,
rumiana jak krew,
o włosach czarnych jak heban.

Kto jest najpiękniejszy na świecie?

Ty, królowo, jesteś najpiękniejsza.

Śnieżka rosła i była coraz ładniejsza.

Kto jest najpiękniejszy na świecie?

Jesteś piękna jak gwiazdy na niebie,
ale Śnieżka jest piękniejsza od ciebie.

Masz ją zabić.

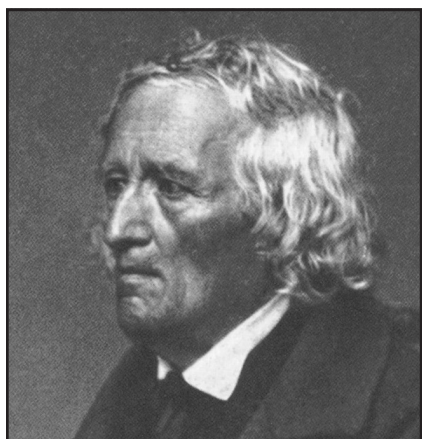
Uciekaj biedne dziecko.

Dzике zwierzęta i tak ją zjedzą.

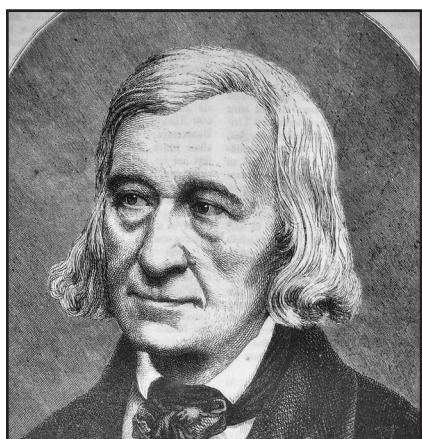

1. Przeczytaj życiorys pisarzy.

Jacob Ludwig Karl
Grimm

Wilhelm Karl
Grimm

Życiorys braci Grimm

Jakob Ludwig Karl Grimm i Wilhelm Karl Grimm byli niemieckimi pisarzami i naukowcami. Jacob urodził się 4 stycznia 1785 roku, a Wilhelm 24 lutego 1786 roku. Obaj urodzili się w mieście Hanau. Skończyli studia prawnicze, ale pracowali jako bibliotekarze. Przez wiele lat zbierali ludowe opowieści. Na ich podstawie pisali baśnie. Początkowo baśnie były przeznaczone dla dorosłych. Pierwszy tom baśni ukazał się w 1812 roku. Bracia zmarli w Berlinie: Wilhelm 16 grudnia 1859 roku, Jacob 20 września 1863 roku. Baśnie braci Grimm zostały przetłumaczone na wiele języków i znają je dzieci na całym świecie. Na podstawie baśni powstały również filmy.

Najbardziej znane baśnie to: „Śnieżka”, „Czerwony Kapturek”, „Jaś i Małgosia”, „Roszpunka”, „Śpiąca królewna”.

2. Wpisz do tabelki brakujące informacje.

Imię i nazwisko
Data i miejsce urodzenia
Data i miejsce śmierci
Kim był?
Osiągnięcia	

3. Odpowiedz na pytania lub wybierz dobrą odpowiedź.

1. Jak miał na imię starszy brat?

.....

2. Jak miał na imię młodszy brat?

.....

3. Gdzie urodzili się bracia? Podaj państwo i miasto.

.....

4. Kto urodził się 24 lutego 1786 roku?

.....

5. W którym roku urodził się Jacob Ludwig Karl Grimm?

.....

6. Gdzie pracowali bracia Grimm?

.....

7. Czym zajmowali się bracia Jacob i Wilhelm Grimm?

.....

8. Dla kogo były przeznaczone baśnie?

.....

9. W którym roku ukazał się pierwszy tom baśni?

.....

10. Której baśni nie napisali bracia Grimm?

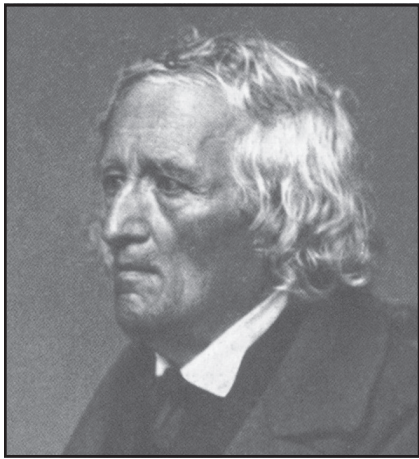
- a) Śpiąca królewna
- b) Królewna Śnieżka
- b) Królowa śniegu

11. Jakie znasz baśnie braci Grimm?

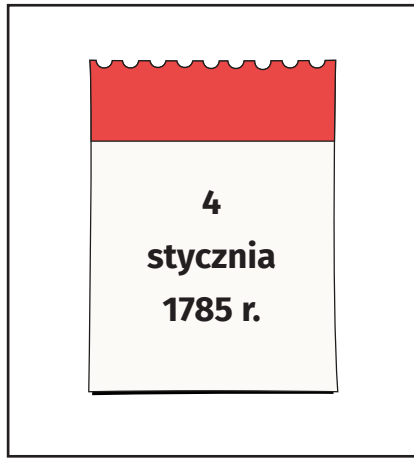
.....

12. Którą z baśni braci Grimm lubisz najbardziej?

.....

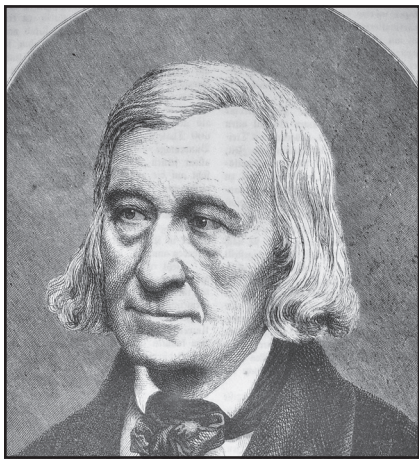
Jacob Ludwig Karl
Grimm

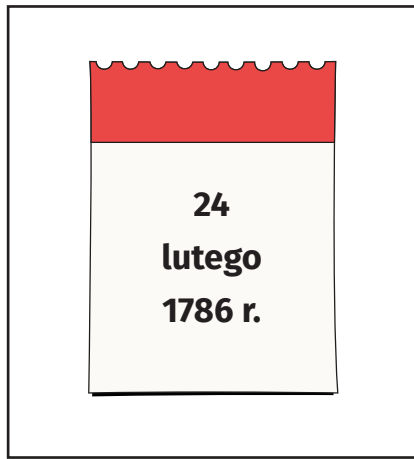
Urodził się w Niemczech
w mieście Hanau.

Zmarł w mieście
Berlin.

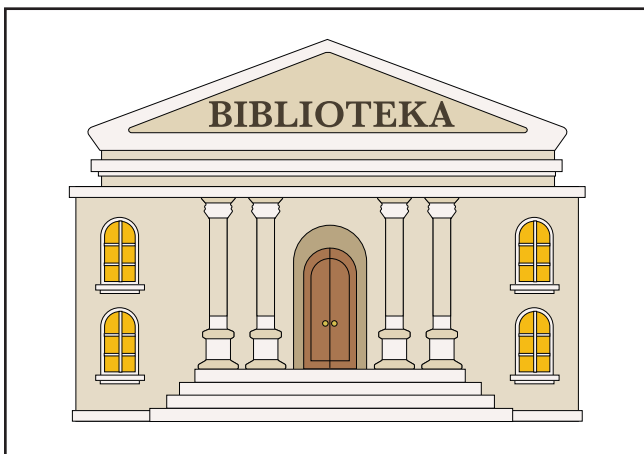
Wilhelm Karl
Grimm

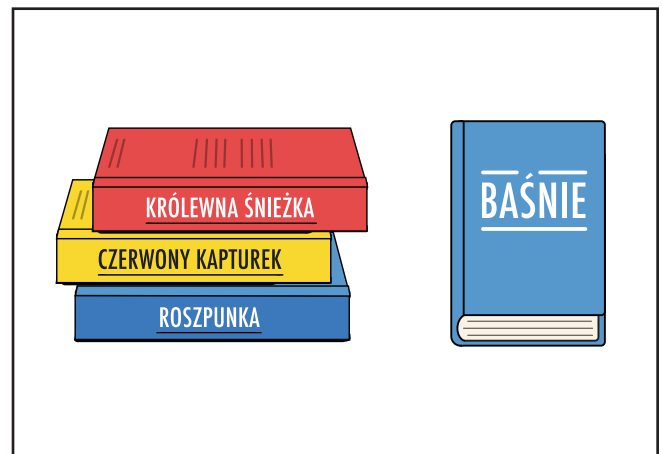
Urodził się w Niemczech
w mieście Hanau.

Zmarł w mieście
Berlin.

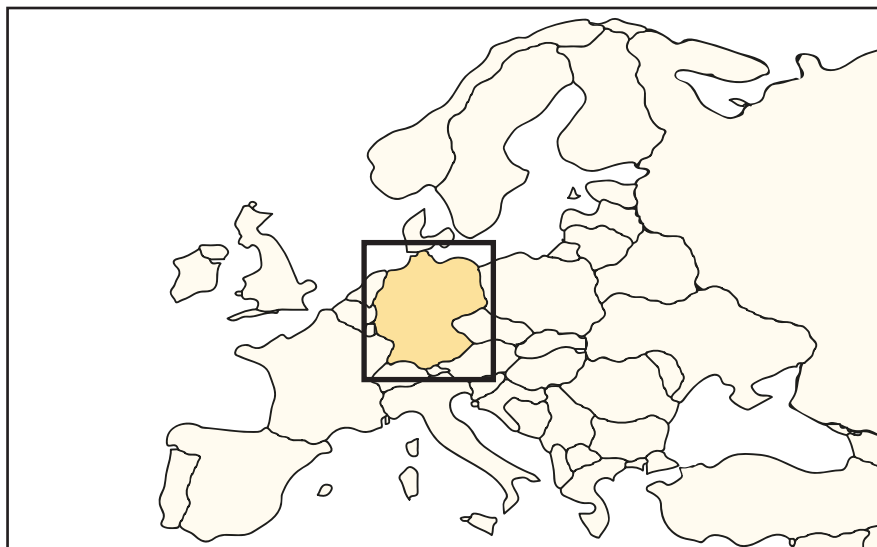

Bracia skończyli studia prawnicze,
ale pracowali jako bibliotekarze.

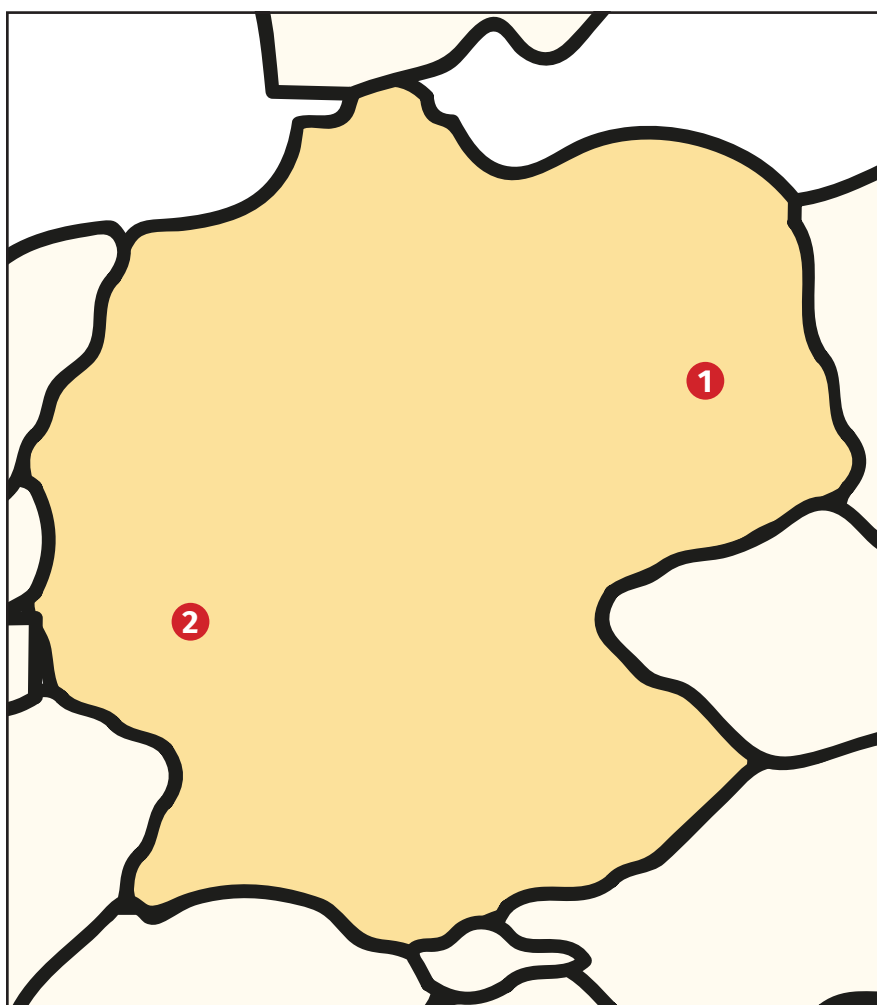

Bracia zbierali ludowe opowieści
i na ich podstawie pisali baśnie.

4. Zaznacz na mapie miasta urodzenia i śmierci braci Grimm.

Mapa Europy

Mapa Niemiec

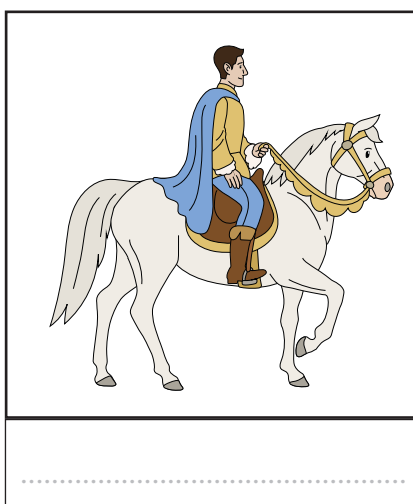
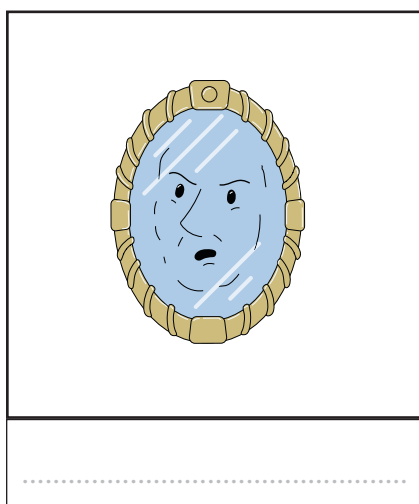
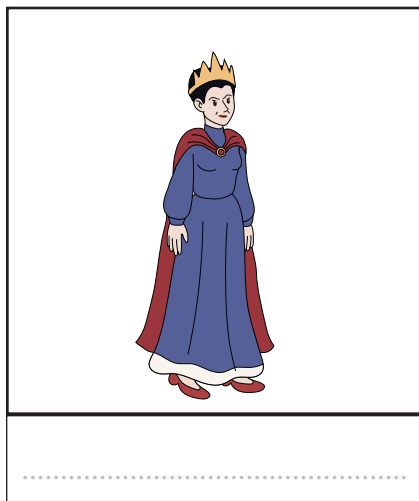

flaga Niemiec

1 Berlin

2 Hanau

1. Podpisz rysunki postaci. Możesz wykorzystać etykietyki.

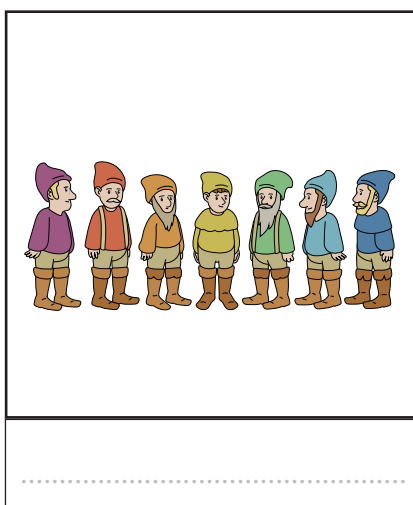
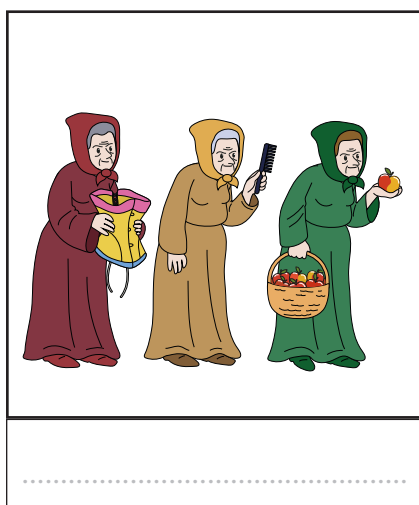

✂
zła królowa

Śnieżka

królwicz

myśliwy

czarodziejskie lustro

handlarki

siedmiu karzełków

2. Dopasuj opis do rysunku postaci na następnej stronie.

A „Biała jak śnieg, rumiana jak krew, o włosach czarnych jak heban”.

B Nie byli wysocy, ale mieli wielkie serca. Było ich siedmiu.

C Nie wypełnił rozkazu złej królowej i nie zabił dziewczynki. Puścił ją wolną.

D Piękna, zazdrosna i dumna kobieta o złym sercu. Miała władzę i znała czary.

E Ścisnęła dziewczynkę w kolorowym gorsecie.

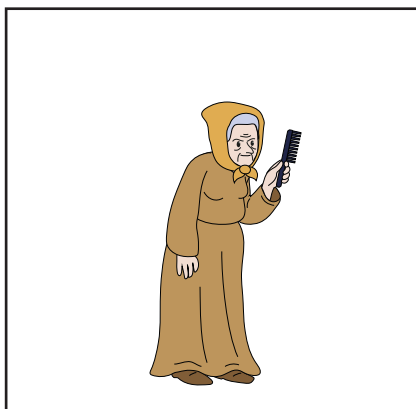
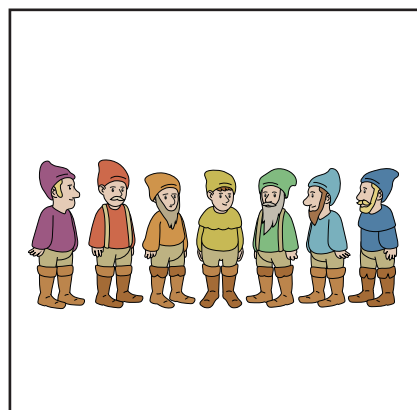
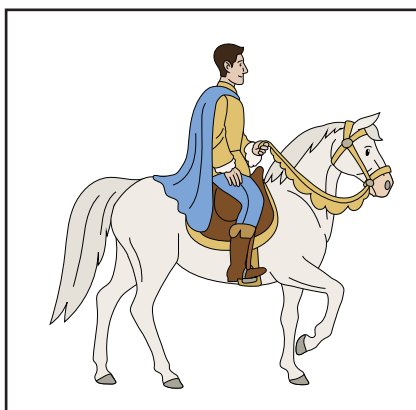
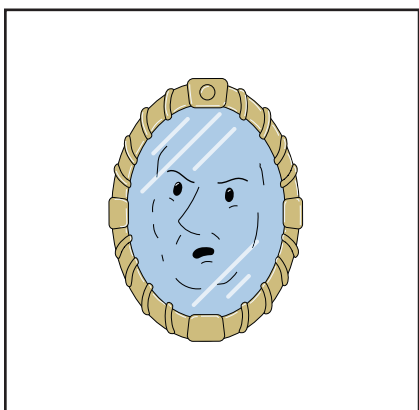
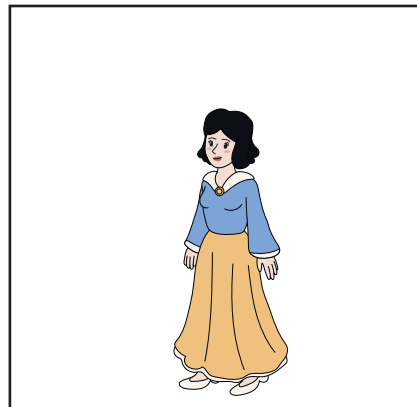
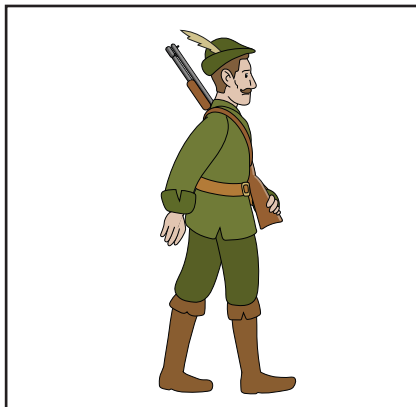
F Uczesła dziewczynce włosy zatrutym grzebieniem.

G Podarowała dziewczynce połówkę zatrutego jabłka.

H Młody i bardzo zakochany w śpiącej dziewczynie.

I Zawsze mówiło prawdę, pokazywało królową.

Kto to jest? Pod rysunkiem wpisz odpowiednią literę.

1. Ułóż zdania we właściwej kolejności.

Z liter znajdujących się przed każdym zdaniem powstanie hasło.

1	J	W królewskim pałacu rodzi się mała księżniczka.
	C	Zła królowa rozmawia z lustrem.
	I	W drodze do pałacu Śnieżka ożywa.
	O	Zła królowa rozmawia z myśliwym.
	I	Śnieżka znajduje dom 7 karzełków.
	I	Karzełki zdejmują dziewczynie gorset.
	M	Ślub Śnieżki i królewicza.
	L	Do Śnieżki przychodzi handlarka z grzebykiem.
	H	Karzełki wyjmują grzebyk z włosów Śnieżki.
	A	Śnieżka wyrosła na piękną dziewczynę.
	L	Śnieżka zjada jabłko i umiera.
	M	Karzełki nie mogą obudzić Śnieżki.
	G	Karzełki bardzo płaczą po stracie Śnieżki.
	W	Śnieżkę odwiedza handlarka z gorsetem.
	R	Królewicz zakochuje się w martwej Śnieżce.
	M	Kara dla złej królowej.
	E	Śnieżkę odwiedza handlarka z jabłkami.
	B	Myśliwy uwalnia Śnieżkę w lesie.

Autorami baśni „Śnieżka” są bracia

J																	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

1. Wybierz i wpisz brakujące wyrazy.

Mała księżniczka miała na imię (Śnieżynka/Śnieżka).

Zła królowa (lubiła piękną Śnieżkę/nie lubiła pięknej Śnieżki).

..... (Służący/Myśliwy) zaprowadził Śnieżkę do lasu.

Zła królowa codziennie pytała (króla/lustro): „Kto jest najpiękniejszy?”.

Śnieżka zamieszkała w lesie w domu (karzełków/leśników).

Zła królowa próbowała zabić Śnieżkę, udając starą (nauczycielkę/handlarke).

Zła królowa podarowała Śnieżce:, i zatrute (gorset/sukienkę/szczotkę/grzebień/jabłko/ciasto).

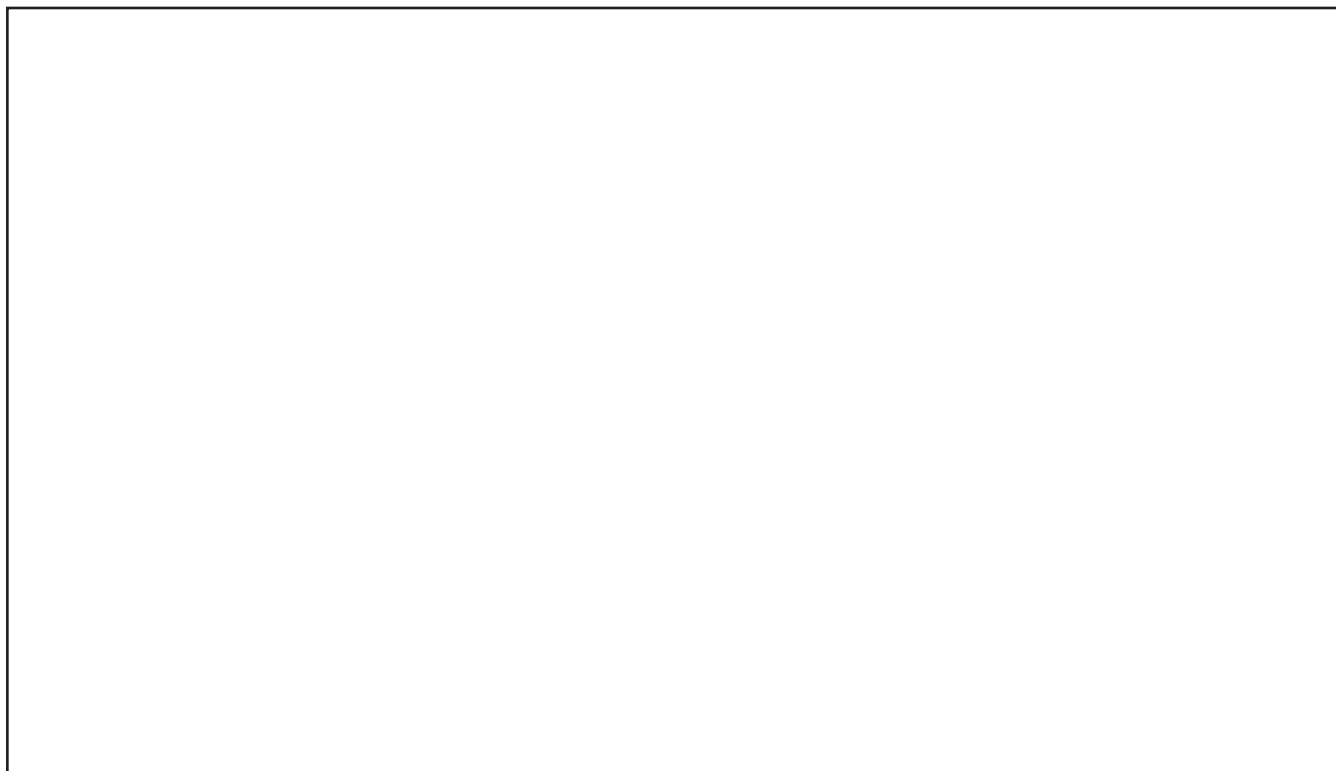
Karzełkom nie udało się (uratować/uśpić) Śnieżki.

..... (Myśliwy/Królewicz) zobaczył ciało Śnieżki w szklanej trumnie.

Zakochany królewicz zabrał Śnieżkę do (pałacu/szpitala).

Śnieżka i królewicz wzięli (ślub/kwiaty) i zamieszkali w pałacu.

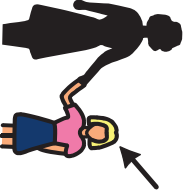
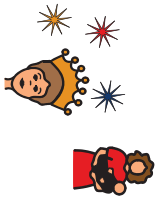
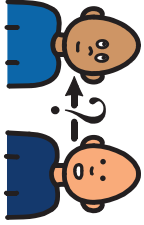
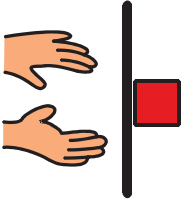

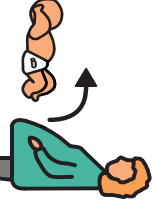
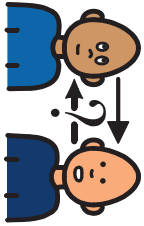

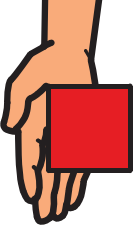

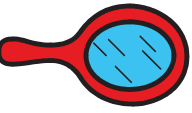
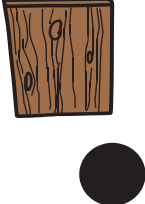

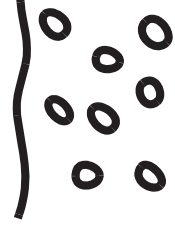
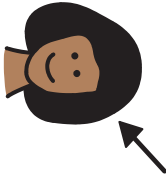
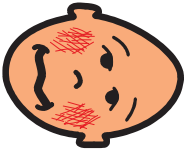
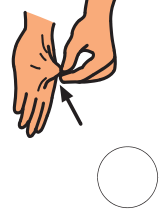

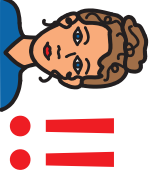
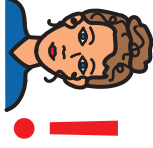
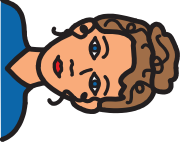
2. Narysuj ilustracje do podpisów.

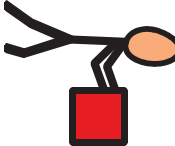

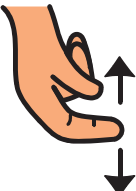
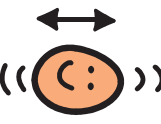
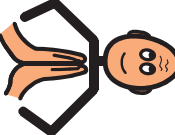

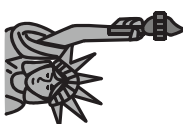

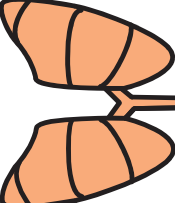

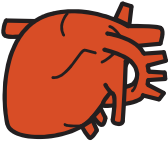

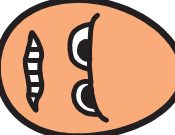

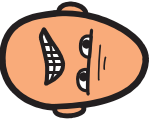

Zła królowa i lustro.

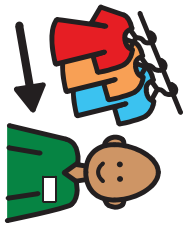
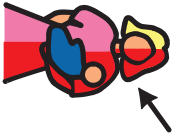

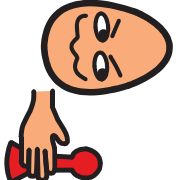

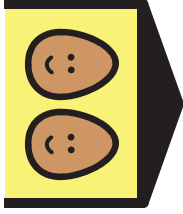

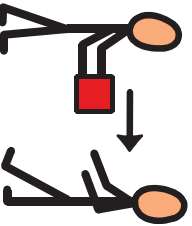
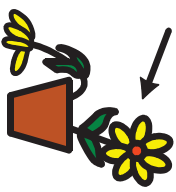
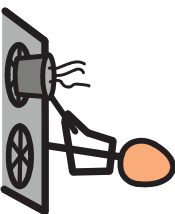

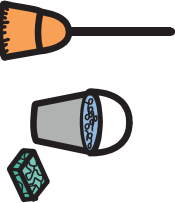
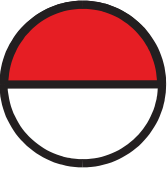
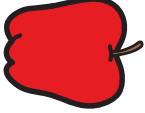

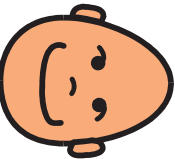

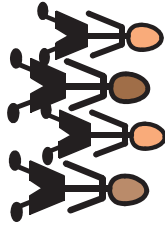
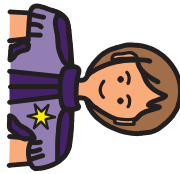

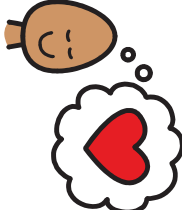
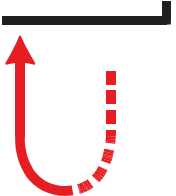
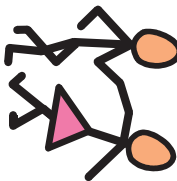

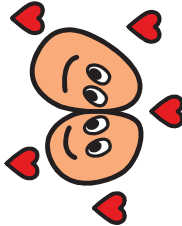
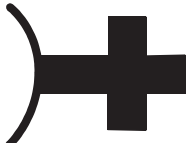
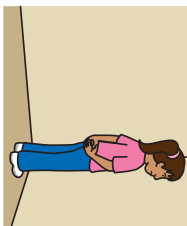
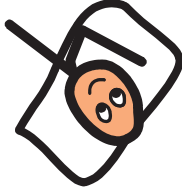
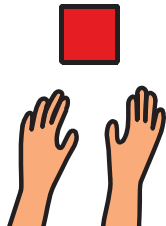

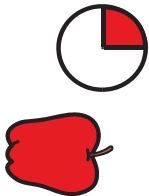
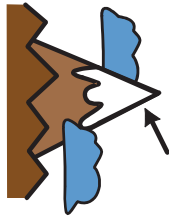
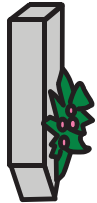

Śnieżka i królewicz.

 królowa macocha	 śnieżka	 córka	 królowa matka
 pytać	 chcieć	 być	 urodzić
 odpowiadać	 przeglądać się	 mieć	 umrzeć
 lusterko	 heban	 krew	 śnieg
	 czarne włosy	 rumieńce	 biała skóra
 dumna	 najpiękniejsza	 piękniejsza	 piękna

			 myśliwy
 jeść	 przynosić	 rozkazać	 wezwać
 zgodzić się	 prosić	 zabić	 nienawidzić
 wolność	 nóż	 warchlak	 las
	 płuca	 wątroba	 serce
 dobry	 nikczemna	 zła	 zazdrosna

	 <p>siedmiu krasnoludków</p>	 <p>krasnoludek</p>	 <p>ktoś</p>
 <p>znajdować</p>	 <p>pić</p>	 <p>używać</p>	 <p>wchodzić</p>
 <p>spać</p>	 <p>leżeć w łóżku</p>	 <p>siedzieć</p>	 <p>próbować</p>
 <p>kromka chleba</p>	 <p>talerz</p>	 <p>krzesło</p>	 <p>chata</p>
 <p>kubek</p>	 <p>jarzynka</p>	 <p>nożyk</p>	 <p>widelec</p>
 <p>mój</p>	 <p>zaskoczony</p>	 <p>siedem lat</p>	 <p>siedem</p>

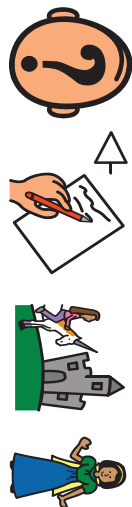
	 handlarzka	 macocha	 gospodynin domowa
 upaść	 oszukiwać	 rozumieć	 mieszkac
 ciac	 dawac	 żyć	 gotowac
 czesać się	 ścisnąć	 przebrać się	 sprzątac
 połowa	 jabłko	 grzebyk	 gorsek
3 razy	 zatruty	 ufnac	 zadowolona

	 pachotkowicie	 król Lewicz	
 poślubić	 wstrząsnąć	 zakochać się	 wracać
 tańczyć	 wypaść z ust	 kochać	 umrzeć
 ukarać	 obudzić się	 wziąć	 plakać
 wesele	 kawałek jabłka	 górski szczyt	 szklana trumna
	 przeżrana	 szczęśliwy	 wściekła

Zaznacz właściwą odpowiedź.

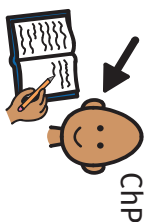
Pytanie 1
Kto napisał baśń „Śnieżka”?

Odpowiedź a
Hans Christian Andersen.

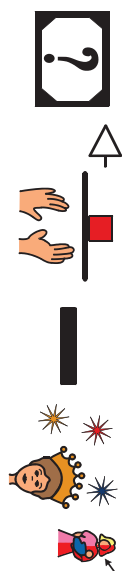
Odpowiedź b
Charles Perrault.

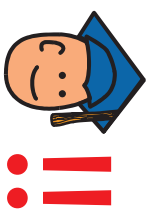
Odpowiedź c
Jacob i Wilhelm Grimm.

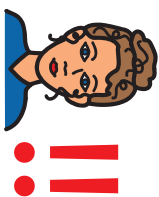
Pytanie 2
Jaka chciała być królowa macocha?

Odpowiedź a
Najmądrzejsza.

Odpowiedź b
Najpiękniejsza.

Odpowiedź c
Najbogatsza.

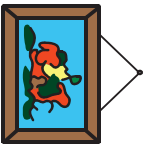
Zaznacz właściwą odpowiedź.

Pytanie 3
Co mówiła królowej macosze, że jest najpiękniejsza?

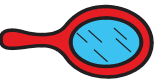
Odpowiedź a
Obraz.

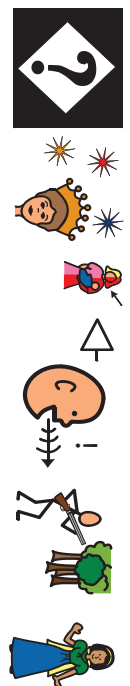
Odpowiedź b
Grzebień.

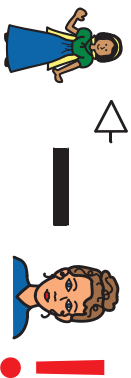
Odpowiedź c
Lustro.

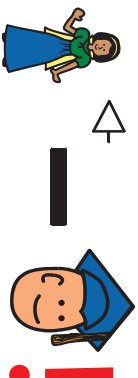
Pytanie 4
Dlaczego królowa macocha rozkazała zabić Śnieżkę?

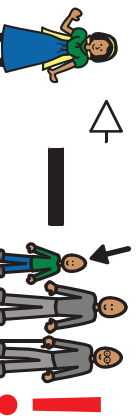
Odpowiedź a
Śnieżka była piękniejsza.

Odpowiedź b
Śnieżka była mądrzejsza.

Odpowiedź c
Śnieżka była młodszą.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

Pytanie 5
Kogo zabił myśliwy?

Odpowiedź a
Warchlaka.

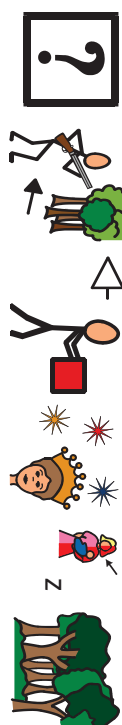
Odpowiedź b
Śnieżkę.

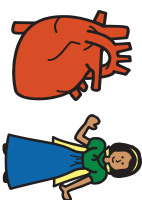
Odpowiedź c
Konia.

Pytanie 6
Co myśliwy przyniósł królowej i macoszce z lasu?

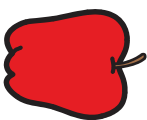
Odpowiedź a
Serce Śnieżki.

Odpowiedź b
Płuca i wątrobę warchlaka.

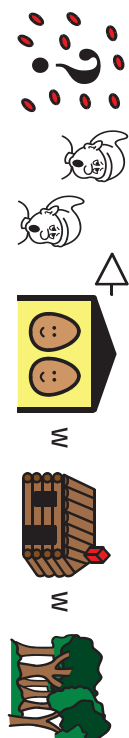
Odpowiedź c
Jabłko.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

Pytanie 7
Ilu karzełek w mieszkaniu w chatce w lesie?

Odpowiedź a
Pięciu.

5

Odpowiedź b
Siedmiu.

7

Odpowiedź c
Dziwięciu.

9

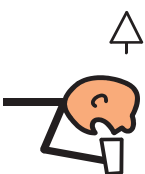
Pytanie 8
Co zrobiła Śnieżka w chatce karzełek?

Odpowiedź a
Pojadła.

Odpowiedź b
Popiła.

Odpowiedź c
Zasnęła.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

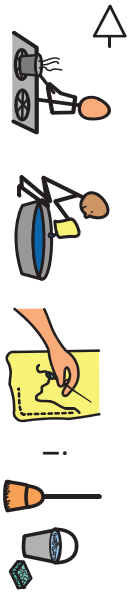

Pytanie 9

Co robiła Śnieżka, gdy mieszkała u karzełków?

Odpowiedź a
Gotowała, prała, szyła i sprzątała.

Odpowiedź b
Czytała, śpiewała i tańczyła.

Odpowiedź c
Pracowała w kopalni.

Pytanie 10

Co czuła królowa macocha, gdy dowiedziała się, że Śnieżka mieszka u karzełków?

Odpowiedź a
Radość.

Odpowiedź b
Smutek.

Odpowiedź c
Wściekłość.

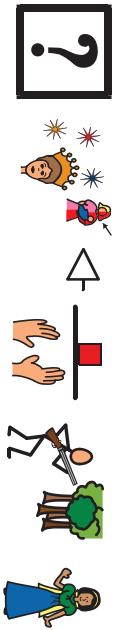

Zaznacz właściwą odpowiedź.

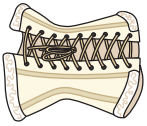

Pytanie 11

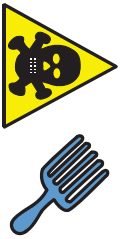
Czym królowa macocha chciała zabić Śnieżkę?

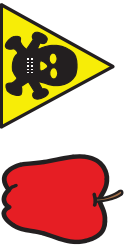
Odpowiedź a
Gorseciem.

Odpowiedź b
Zatrutym grzebykiem.

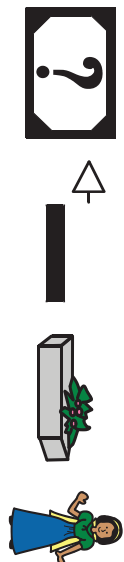

Odpowiedź c
Zatrutym jabłkiem.

Pytanie 12

Jaka była trumna Śnieżki?

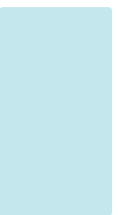
Odpowiedź a
Z drewna.

Odpowiedź b
Ze złota.

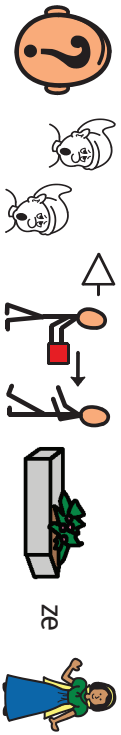
Odpowiedź c
Ze szkła.

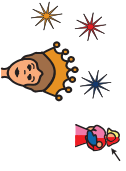
Zaznacz właściwą odpowiedź.

Pytanie 13
Komu karzетки oddały trumnę ze Śnieżką?

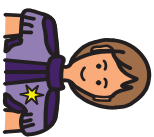
Odpowiedź a
Królowej macosze.

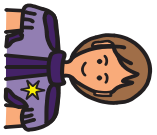
Pytanie 14
Kto obudził Śnieżkę?

Odpowiedź a
Królewicz.

Odpowiedź b
Królewiczowi.

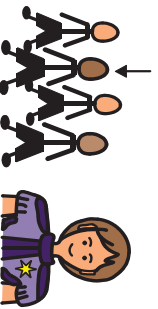
Odpowiedź b
Karzетки.

Odpowiedź c
Mysliwemu.

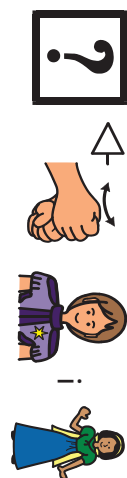
Odpowiedź c
Pachotek królewicza.

Zaznacz właściwą odpowiedź.

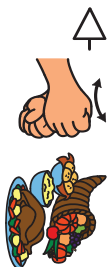
Pytanie 15
Co zrobili król i Śnieżka?

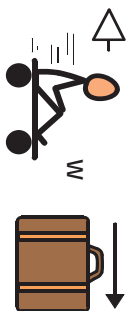
Odpowiedź a
Wzięli ślub.

Odpowiedź b
Wyprawili ucztę.

Odpowiedź c
Pojechali w podróż.

Pytanie 16
Czy podobała ci się baśń „Śnieżka”?

Odpowiedź a
Tak.

Odpowiedź b
Nie.

Odpowiedź c
Nie wiem.

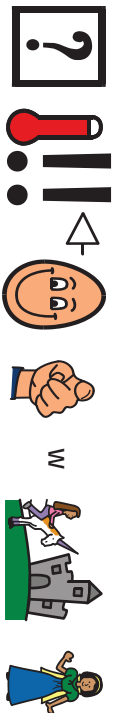

Odpowiedz na pytania, używając tablic komunikacyjnych.

Pytanie

Co najbardziej podobało ci się w baśni „Śnieżka”?

Miejsce na zapisanie odpowiedzi przez ucznia/nauczyciela.

Miejsce na zapisanie odpowiedzi przez ucznia/nauczyciela.

Miejsce na zapisanie odpowiedzi przez ucznia/nauczyciela.

Pokoloruj Śnieżkę.

Narysuj zatrute jabłuszko. Zaznacz, która część jest trująca.

Minister
Edukacji i Nauki

pracownia
lingwistyki
migowej

Lektury
dostępne
